

Jana Žáčková, rozená Snášelová, se narodila 27. ledna 1947 ve Starém Městě u Moravské Třebové do silně věřící rodiny jako nejmladší ze sedmi dětí. Její rodiče přišli osídlivat pohraničí. Dětství strávila Jana na statku, celá rodina se živila zemědělstvím, chovala zvířata, starala se o část lesa.

V roce 1948 se dostali k moci komunisté, Janini rodiče však byli antikomunisté. Těžce nesli kolektivizaci venkova - zakládání jednotných zemědělských družstev, zestátňování majetku. Rodiče se vstupu do družstva bránili, byli označeni za tzv. „kulaky“. Komunisté jim proto začali dělat překážky: Rodina byla donucena těžce pracovat, obdělávat nově přidělená, léta neobdělávaná a od domova vzdálená, pole, z nichž se rodina nebyla schopna uživit a ani z nich odvádět státem požadované dodávky.

Rodiče a Janini starší sourozenci museli proto nakonec povinně vstoupit do JZD. Janin otec byl později zavřený za nedovolený poslech vysílání rádia Svobodná Evropa.

Jana chtěla studovat střední školu uměleckého směru, ale nebyla doporučena ke studiu z důvodu, že je z věřící rodiny, musela se proto rok učit v Krasu. Po roce se dostala na oděvní průmyslovku, kde odmaturovala. Pracovala v Krasu, později učila na učilišti.

V roce 1969 se provdala za Petra Žáčka, se kterým oslavili v roce 2024 padesáté páté výročí svatby. Během manželství se jim narodilo šest dětí.

Po roce 1989 musela Jana ze zdravotních důvodů změnit zaměstnání, začala pracovat na Školském úřadu v Brně, kde „rozjížděla“ vzdělávací kurzy a semináře, především jazykové. Až do svých sedmdesáti let pak organizovala i lektorovala kurzy zaměřené na její oblíbenou výtvarnou a dramatickou výchovu. Během těchto let založila společně v Brně se svým manželem Petrem kontaktní centrum nadace Podané ruce, kde pomáhali lidem s návykovým chováním.

Nyní je paní Jana Žáčková v důchodu, ale nemá téměř volný čas. Pracuje jako dobrovolnice v hospicu, organizuje Dámský klub, který založila za účelem aktivního trávení volného času seniorek. Společně s manželem Petrem jsou činní v komunitě Emmanuel. Zbýlý volný čas věnuje Jana rodině a chalupaření.

Při našem rozhovoru pro Post Bellum velmi často zmiňovala paní Jana svou milovanou maminku, o níž napsala vzpomínkovou knihu Děkuji.